

Den Omſtændighed, om Formanden har været i god Tro eller ikke, er aldeles uden Betydning. Paa ſamme Maade gaar det med det tredje Punkt om den valgte Kandidats Forhold. Det kommer virkelig ikke i Betragtning, om han har viſt et upaaklageligt Forhold eller ikke, det er ſaa lige-gyldigt ſom nogen Ting i Verden. Hvad endelig det 4de og 5te Punkt angaar, falde de jo ſammen med de Bemærkninger, der ere gjorte af det andet ærede Mindretal, og med Henſyn til hvilket jeg allerede har havt Leilighed til at viſe, hvor lidt Betydning der ligger i dem. Diſſe 5 Punkter alſaa, ſom det ærede Medlem opholdt ſig ſaa ſærdes længe ved, ere uden Betydning for Sagen, og jeg ſkal derfor for mit Vedkommende lade dem fuldstændig ligge, og der bliver ſaaledes ikke meget tilbage af de øvrige Bemærkninger, ſom fortjener nogen ſæregen Opmærksomhed. Jeg veed, at der er et af det ærede Medlems Motiver, hvorpaa der af andre ærede Medlemmer, men med Urette forekommer det mig, er lagt nogen Vægt. Det er det, at den ſaldne Kandidat ikke paa Stedet har proteſteret mod Valgbeſtyrelſens Formands Fremgangsmaade og ikke har ſøgt derved at konſtatere, at der var ſket ham Uret. I det foreliggende Tilfælde kommer dette ſlet ikke i Betragtning; der herſker ikke Spor af Tvivl om, at det er gaaet til paa den Maade, ſom han har fortalt, nemlig at det er gaaet til paa den Maade, at han har forlangt Ordet, og at Ordet er blevet negtet ham med den Tilſtælle: „De kan ikke faae Ordet, før De bliver interpelleret.“ Det er det, ſom det dreier ſig om, Derſem der havde været Tvivl om, hvor vidt det forholdt ſig ſaaledes eller ikke, da vilde jeg give det ærede Medlem Ret i hans Betragtning. Men nu at bruge det ſom et Moment for at godtkjende Valget, fortaar jeg ikke. Der er ikke mindſte Spor af Motiv i den Henſeende, da det er notoriſt, at Ordet er blevet negtet den ſaldne Kandidat. Det, hvorpaa det kommer an, er, om der er ſket en Krænkeſe af den enhver Kandidat tilkommende fri Adgang til at udtale ſig paa Valgtribunen, eller om der ikke er ſket nogen ſaadan. Det er ene og alene det, ſom det kommer an paa, og ikke, om den Vedkommende bagefter har proteſteret, eller, da Ordet blev negtet ham, har ſøgt at ſlaſſe ſig det paa en efter vor Mening utilbørlig Maade. Det kommer heller ikke i Betragtning, om han har forſøgt at faae en Interpellant op paa Tribunen. Efter hvad der er ſagt, havde man lige over for Kalerſtolen paa et andet Sted oprettet en Interpellanttribune. Det er jo maatte paa et lille Sted ikke ſaa let at faae Folk til at gaa op paa en Tribune. Mange holde ikke af at fremſtille ſig paa en Valgtribune. Jeg har kjendt en Mand, der havde været i Krig, ſom ſagde: Jeg gaar hellere i et Slag, end jeg gaar op paa en Valgtribune.

Folk ere jo forſkjelligt indrettede; der ere Mange, for hvem det er en let Sag at fremſtille ſig paa en Valgtribune, og ſom tage det med en vis Flothed. Jeg har f. Ex. kjendt en Valgkandidat, ſom tillode ſig, jeg tror, det var et Sted paa Tyn. Han blev af en Hartkornseier, en Gaardeier, interPELLeret om, hvad hans Mening var om Gammelftatten. Valgkandidaten, der iøvrigt var en meget lærd Mand, kunde ikke beſvare dette Spørgsmaal, og hvad gjorde han ſaa? Saa ſagde han: Gammelftatten? Gammelftatten, det maa være en Eiendommelighed ved hans Gaard, min gode Mand, og ſaa gik han videre. Der er Mange, ſom klare ſig paa denne Maade; men jeg tror ikke, at det er de Gøner, hvorpaa det kommer an. Jeg tror ikke, man kan lægge den ſaldne Kandidat i Uſens til Laſt, at han har viſt en vis reſerveret, foldblodig Optræden lige over for det Magtsprog, der efter hans Mening blev udtalt mod ham fra Valgbeſtyrelſens Formands Side. Det ærede Medlem fra Kolding gjorde noget Veſen ud af, at jeg en paſſant igaar bemærkede, at det var mig fortalt, at den ſaldne Kandidat et Par Gange havde afbrudt den valgte Kandidat. Jeg ſkal ſige, at derom veed jeg ikke videre, end hvad jeg har hørt af den valgte Kandidat, og jeg har ſet, at den ſaldne Kandidat i ſin Uviſ har erklæret, at de Afbrydelſer, han gjorde, ſtete ikke direkte til den valgte Kandidat; men det var en Samtale, der blev ført mellem ham og Valgbeſtyrelſens Formand netop om Ordets Negtelſe, ſom foranledigede Afbrydeſe. Der ſtaar alſaa Paafand mod Paafand; men iøvrigt er det en ganſte ligegyldig Sag med Henſyn til Afgjørelſen af Hovedſpørgsmaalet, om den valgte Kandidat er gyldig valgt eller ikke.

Efter at det nu er lykkedes os ved Hjælp af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Vilje) at faae Diskuſionsømmet noget mere begrændſet, end det tidligere var, ſtaar egentlig kun det Spørgsmaal tilbage: Er den af Valgbeſtyrelſens Formand utviviſomt begaaede Feil ſaa ſtor, at den i dette Tilfælde er tilſtrækkelig for os til at fuldkaste Valget. Af de Grunde, ſom ere udviklede i Betænkningen, og ſom jeg nærmere tillod mig at udvilkke igaar, er Tiertallet kommet til den Anſkuelse, at det maa antages, at Valget ikke er gyldigt. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 1ſte Valgkreds (Nimneſtab) igaar ſagde, at ved de Valg, der fandt Sted den 3die Januar, var Forholdet ſaaledes, at enhver Mand i Landet iforveien vidſte, hvorledes han vilde ſtemme, at Spændingen var ſaa ſtor, at hele Landet var delt i Høtremænd og Venſtremænd og i moderate og radikale Venſtremænd. Dette tror jeg aldeles ikke var Tilfældet. Det er muligt, at det var Tilfældet her i Kjøbenhavn, det ſkal jeg ikke